

Publicerad 2006-04-29 11:32 av Ki

*Till Lasse. En fin och klok vän. Du är sörjd och saknad här...
och var du än är så vet jag- du har det bättre. Kramar*

Stark

Väntan

fick bli din nåd

likt en segdragen lina

osynlig

Likt en lång suktan efter napp

vid en av dina sjöar

Rädslan

fick bli din vän

i skräcken att inte hinna

älska

Att gå miste om deras liv

Att inte hinna börja tala

Hoppet

blev din gåva

i dina sista andetag

Kämpandes

Med barnens namn på dina läppar

och med din älskades hand i din

och jag ser dig nu...

Du står ute på en gammal brygga

vid en gnistrande sjö

där solen verkar lysa

med osinlig värme

Ditt spö är i

Toppen viker sig nu

hastigt

med en till synes utomjordisk kraft

och du är stark...

Äntligen är du stark igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ki med Poeter.se id #5377 innehar upphovsrätten